

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

P30

Sida nr 859

07 Åvsnier

08 Löpande nr

KD

10737

04

Fortsätt-
ningablad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

1988-12-22 GS

Protokoll fört vid förhör med,
pensionären GUSTAVSSON, STIG Göte, 290122-6833.
Boende Kung Hans väg 35 A, 2 tr.
lägenhetsnr 350, 191 76 Sollentuna,
tfn 08-754 62 48.
torsdagen
Han höres i sin bostad ~~onsdagen~~ den
22 december 1988 med början kl 12.05.
Förhørsledare: krinsp Per Gustavsson
och krinsp Inge Uvemo/RK-A2.
Inga övriga närvarande.
Bandupptagning.

Han höres i Palmeutredningen.

Gustavsson informeras vidare om att han skall höras närmare, angående hans
granne Christer Pettersson.

Gustavsson berättar att han 1983 tillbringade en kortare tid på ett alkoho-
listhem som heter Kyllingeholm. Han sökte dit frivilligt eftersom han vid
tillfället saknade bostad. Gustavsson menar att han inte hade några alkohol-
problem vid den här tiden, utan den stora anledningen till att han sökte till
behandlingshemmet, var som sagt att han saknade bostad. Samma år fick han via
Socialen i Sollentuna, hjälp med att skaffa en lägenheten på Kung Hans väg 35A
i Sollentuna. I denna lägenhet bor Gustavsson fortfarande.

Innan han flyttade in i lägenheten, blev han varnad av en kvinnlig socialas-
sistent på kontoret i Sollentuna. Gustavsson kommer idag inte ihåg namnet på
kvinnan, men uppger att hon varnade honom för att flytta in på adressen, efter-
som han då skulle komma att bo granne med en torped. Själv förstod Gustavsson
inte vad kvinnan menade, eftersom han inte visste vad ordet torped innebar.
Gustavsson menar att han dock var i behov av tak över huvudet, så att han
flyttade in på adressen.

En kort tid efter inflyttningen kom han första gången i kontakt med Christer Pettersson, när han skulle upplysa denne om att han tänkte borra på balkongen. Detta hade Christer Pettersson ingenting emot.

De båda träffades kanske en gång i veckan. Han menar att Christer Pettersson levde sitt liv och Gustavsson sitt eget. Christer Pettersson har ibland besökt Gustavsson i hans bostad och Gustavsson har även besökt Christer Pettersson. Han menar dock att Pettersson oftare varit hemma hos honom, än vice versa. Vid besöken hemma hos Pettersson fick ofta Gustavsson lämna lägenheten. Christer Pettersson hade ofta besök av andra människor och Christer och dessa personer använde narkotika, vilket Gustavsson inte alls gör. Han säger att Christer P, både injicerade och rökte narkotika. Det var i samband med att Pettersson använde dessa droger, som han körde ut Gustavsson från lägenheten. När Pettersson använde narkotika, så stod ögonen liksom rakt ut i skallen på honom och han blev alldeles vansinnig och slängde ut Gustavsson från lägenheten och vidare in i hans egen bostad.

För cirka ett halvår sedan kom Pettersson hem till Gustavsson i hans bostad.

Påsen som Christer hade med sig, beskriver Gustavsson till en lite mindre platt plastpåse i ungefärlig storlek av några centimeter. I påsen fanns något okänt vitt pulver. Pulvret hällde Christer i vattenglasen, varefter han rörde om en stund innan han förde ner sprutan i glaset och liksom sög upp vätskan i sprutan. Därefter injicerade Christer,

Efter det att Christer injecerat, så sade han till Gustavsson att: "nu bli jag så jävla kåt, så att nu kan jag liqqa och runka i fyra timmar."

På direkt fråga om Christer blivit våldsam någon gång, så säger Gustavsson att Christer aldrig vid något tillfälle burit hand på honom. Det har dock hänt vid några tillfällen att Christer hotat honom till livet och sagt att: "jag skall döda dig." Om Christer varit knark eller spritpåverkad vid de här uttalandena, det vet inte Gustavsson.

○ På fråga om anledningen till att Christer hotat honom, så säger Gustavsson

att det enbart rört sig om bagateller. Han nämner bland annat att Christer ibland trott att Gustavsson gett Christers katt Måns för mycket mat några gånger. Detta gillade inte Christer och det är anledningen tror Gustavsson att han uttryckte de här hotelserna. När Christer uttryckte de här hotelserna så gapade och skrek han högljutt, men gick aldrig till några handgripligheter.

Gustavsson berättar vidare att han varit livrädd för Christer Pettersson i flera år och denne har vid två olika tillfällen slagit sönder hans lägenhetsfönster och gått in i Gustavssons bostad. Vi båda dessa tillfällen var Gustavsson hemma i bostaden, men han på grund av sin hälsa inte kom upp från sängen och öppna ytterdörren tillräckligt snabbt. Ibland brydde han sig ej heller om att öppna dörren, när han förstod att det var Christer som ringde på lägenhetsdörren. Gustavsson klargör det hela med att påpeka att det var vid de här tillfällena när han inte ville öppna för Christer, som denne hade slagit sönder rutan och kommit in i köket.

Ibland när Christer hotat Gustavsson till livet, så har han haft vittnen närvarande. Dessa vill inte Gustavsson namnge.

På morgonen den 1 mars 1986 fick han reda på via sin radio att Sveriges statsminister blivit mördad på öppen gata i Stockholms City. Normalt brukar han kliva upp vid femtiden på mornarna och han tror att han gjorde så även denna dag. Han slog också på radion vid uppstigningen och hörde då nyheterna.

Nyheterna om att Palme blivit mördad tog honom väldigt hårt, eftersom han varit gammal socialdemokrat ända sedan han fick rösträtt.

På fråga om han träffat några andra personer den 1 mars -86 och pratat om mordet på Olof Palme, så uppger Gustavsson att han troligtvis var ensam hemma i sin lägenhet hela dagen och inte träffade några andra människor. Han kan ha haft sällskap av Christer Petterssons katt, den 1 mars -86. Han menar att han är relativt säker över att ha haft Christer Petterssons katt, natten mellan den 28 februari och 1 mars -86. Petterssons katt sköter Gustavsson om så gott som dagligen, eftersom Christer är dålig på att ge katten mat. Han menar att

han och katten mer eller mindre vuxit ihop den sista tiden och Gustavsson säger att han skötte om Petterssons katt under en sexmånaders period, när Christer satt i fängelse.

När katten är i lägenheten och Christer kommer på besök, så går Måns då och sätter sig i Gustavssons knä istället för hos Christer och detta gillar inte alls Christer. Christer har då blivit arg.

Rent spontant uppger Gustavsson att under en tid av fyra år, som han bott på adressen, så har han haft "ett rent helvete" med Christer Pettersson. Denne har under den här tiden hotat, stulit och bråkat med Gustavsson. Christer P har tömt hans kylskåp på mat och tagit pengarna.

Cirka två dagar efter mordet på statsminister Palme, så träffade Gustavsson Christer Pettersson av en händelse ute på loftgången, i samband med att han var ute med soporna. De pratades vid cirka tio minuter, angående mordet och det Gustavsson kommer ihåg idag, det var att Christer P sade nånting liknande: "jag skall gå och skriva på de där listorna." Christer nämnde vidare någonting om Riksdagen eller någonting liknande. Vad Gustavsson kommer ihåg idag, så tror han att det var han själv som drog upp det hela, angående mordet med Christer, eftersom han tagit så illa vid sig.

Beträffande uttalandet om Riksdagen, så säger Gustavsson att han själv inte riktigt kommer ihåg var någonstans de här listorna fanns utlagda, om det var vid Riksdagen eller Kanslihuset. Listorna fanns ju på flera olika ställen. Var Christer skulle gå för att skriva under de här listorna, det vet inte Gustavsson.

De sista två och en halv till tre månaderna, så har Christer ändrat beteende och blivit rastlös och orolig och Gustavsson har hört hur Christer P vankat av och an i sin lägenhet under nätterna.

På fråga ifall han sett om Christer haft något vapen hemma, så uppger Gustavsson att Christer vid några tillfällen skurit över att han haft en colt. Något

skjutvapen har dock Gustavsson aldrig sett, men han vet att Christer ofta när han går ut är beväpnad med kniv.

På fråga vilken typ av vapen som Christer menat, så säger Gustavsson att det vet han inte om det var en pistol eller revolver, eftersom Pettersson enbart uttryckte att han hade en colt.

Uttalandet som Christer gjort menar Gustavsson hade inträffat innan Palme-mordet. Anledningen till att han minns det här, berodde på att Christer vid ett tillfälle sagt att han var rädd, eftersom polisen gjort någon razzia i hans bostad och att han då hade colten hängande på väggen. Om polisen funnit vapnet vid razzian, det vet inte Gustavsson.

Christer hade enbart sagt att colten hängde på väggen, men i vilket rum, det berättade han aldrig.

På fråga vad Christer kan ha haft för politisk uppfattning, så säger Gustavsson att han inte vet detta, men han tror inte att Christer är någon socialdemokrat. Christer är en konstig människa och han är liksom "två olika människor i en."

Själv har han röstat på socialdemokraterna i alla år. Han har aldrig missat att gå till vallokalen något år.

Han har aldrig poströstat och vid de två senaste valen -85 och -88, så gick han ner till Gröndalsskolan i Rotebro på valdagen och lämnade in sin röst.

På fråga ifall han haft sällskap till vallokalen, så säger Gustavsson att han gått dit alldeles ensam och att vallokalen ligger i närheten av hans bostad. På direkt fråga ifall han haft sällskap av någon granne, till exempel Christer Pettersson till vallokalen, så säger Gustavsson att så inte alls är fallet. Christer har dock hjälpt honom ibland till posten, eftersom det ligger en lite längre bit bort från bostaden, cirka fem minuters gångväg.

02 Ärendenhet

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(c) av

telefon

04 Fortsätt

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

ningsblad

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

06

Utskriftsdatum

Förhörprot

Promemora

1988-12-23 GS

10 sak

På fråga ifall han skulle ha kommit ihåg om Christer följt med till vallokalen så säger Gustavsson att det skulle han klart ha kommit ihåg. Christer vet inte alls på vilket parti Gustavsson röstar på och han menar att detta vill han hålla helt för sig själv. Han menar att han aldrig talat om för Christer vilket parti han röstar på, men att Christer kanske på något sätt räknat ut detta själv.

På fråga ifall Christer Pettersson vid något tillfälle berättat vad han gjort den kväll som Palme blivit mördad, så uppger Gustavsson att han nu kommer ihåg att Christer nämnt att han "jag var där ute på Sveavägen". Detta uttalande hade Christer gjort när Gustavsson träffade honom cirka två dagar efter mordet, då han var ute med soporna.

Pettersson hade också sagt att han sett paret Palme på Sveavägen.

F = Förhørsledare

G = Gustavsson, Stig

F. Ja Gustavsson, jag tänker fråga dig här, vad var det Christer Pettersson hade sagt till dig, cirka två dagar efter mordet, när du träffade honom här ute på trappan?

G. Ja, det var ett vanligt bondsnack och han sa bland annat det, som jag har sagt här att: "jaa, just där. Och jag såg dom."

F. Var där och vem såg han?

G. På Sveavägen.

F. Vem såg han?

G. Han såg paret.

F. Sa han det då?

G. Jaa. Om det behöver jag inte ljuga, för.

F. Kommer du ihåg riktigt?

G. Jag vill inte göra mig intressant på nåt sätt, jag har haft ett helvete dom här veckorna, alltså.

F. Du sitter inte och hittar på det här nu?

G. Nehähä, det gör jag inte hörru.

- F. Vilket par hade han sett på Sveavägen?
- G. Olof och Lisbet.
- F. Paret Olof och Lisbet?
- G. Lisbet, jaa. Det är-, det var Olofs fru det.
- F. När skulle han ha sett de här?
- G. Han hade sett dom den kvällen, som Olof omkom.
- F. Berättade han någonting mer för dig?
- G. Nej.
- F. Ingenting mera?
- G. Nej.
- F. Varför tror du att han sa det här?
- G. Varför? Det har kommit nu, när det här har börjat va, då har jag börjat på att fundera här lite Och jag är bergfast på att det är han, som har gjort dådet, va. Men-, men det är så svårt att röra
- F. Men har han verkligen sagt det här?
- G. Det har han.
- F. Det är ingenting du hittar på här?
- G. Näe, varför skulle jag hitta på nånting?
- F. Har du sagt det här till någon annan?
- G. Näej. Jag har inte det.
- F. Men Gustavsson här
- G. Dom har frågat mig här, när jag har gått ut, den lilla minuten jag gått ut, så har jag kanske gått till affären eller post..... Vet du hur det är nu då, för jag har ju gått ut, jag har ju kavrats ut i alla tidningar. Jag behöver inte hitta på, men jag har haft ett helvete.
- F. Är du rädd för Christer Pettersson?
- G. Ja, det är jag. Om vad jag säger, som jag känner, det är jag. Jag kommer att bli en död människa, om det är nånting som inte stämmer, men jag säger ingenting som är lögn.

När han pratade med Christer vid det här tillfället, så var Christer påverkad av någonting, men av vad det vet inte Gustavsson. Han säger dock att Christer inte luktade alkohol. Vid det här tillfället så nämnde Christer också att han var polare med bombmannen och nämnde också bombmannens namn, men det kommer

Gustavsson inte ihåg idag. Christer sa att han suttit tillsammans med bombmannen på Kumla. Själv visste han inte vem bombmannen var vid det här tillfället, men har i efterhand och i dagarna, nu när han läst tidningen fått klart för sig vem denne person är. Han tänkte som sagt inte vidare på vad Christer egentligen menade med sina uttalanden, utan trodde att det var rent fyllesnack. Normalt sett så går det inte att föra ett vanligt samtal med Christer, utan han bara gapar och skriker. Christer ska bara prata själv, han lyssnar inte på vad de andra har att säga. Han säger att han kommer ihåg det här samtalet, efter det att han läst i tidningarna om bombmannen. Han kom då direkt att tänka på det här samtalet, som fördes två dagar efter mordet på Palme.

Christer har också vid senare tillfällen, berättat att han fått brev från bombmannen. Själv har Gustavsson fått den uppfattningen att Christer liksom vill hävda sig och skryta över att han känner en sådan person.

Merparten av samtalen som förts mellan de båda, har rört sig om Christers förehavanden på kåken. Christer har berättat att han har suttit sex jular på fängelse. Gustavsson menar att det enda Christer kan prata om, det är fängelse-tiden, samt de olika brott han begått.

Mordkvällen så hade Christer också berättat att han varit inne i Stockholms City på någon klubb. Själv vet inte Gustavsson vilken klubb Christer hade varit på, eftersom han själv aldrig går ut på några klubbar. Han har nu också läst i tidningen någonting om att gärningsmannen skulle ha befunnit sig på en klubb mordkvällen. Natten mellan den 28 februari och 1 mars -86, så var han hemma i sin bostad och låg på sängen och läste. Normalt sett så ligger han och läser nästan varje kväll, fram till 4/5-tiden på mornarna. Gustavsson uppger att han vid 00.30-tiden på morgonen den 1 mars -86, hört att Christer Pettersson kommit hem, eftersom han då ringde och bultade på Gustavssons lägenhetsdörr, vilket han alltid gör när han kommer hem sent på nätterna. Han säger att han då tittade på klockan och såg att den var 00.30. Han tänkte väl inte vidare mer på det här då, men nu i dagarna när han läst om saken i tidningarna

4:860301
2:003000

att gärningsmannen skulle ha kommit hem vid den här tidpunkten, så hade han lagt ihop ett och ett. Han säger sig sedan ha hört mummel ifrån Christers bostad och han tror att Christer pratade med kompisen som bodde där. Denne vet inte Gustavsson namnet på, men säger att Christers kompis hade bott där under cirka en veckas tid.

På fråga hur Gustavsson kan komma ihåg det här, när det nästan gått tre år efter händelsen, så säger han att han ju pratade med Christer cirka två dagar efter mordet och efter vad som nu har hänt och vad han förstått via massmedia, så är Gustavsson alldeles övertygad om att Christer Pettersson är Palmes mördare.

Eftersom Pettersson enligt Gustavsson alltid bankar och ringer på hans lägenhetsdörr när han passerar förbi på kvällar och nätter, så tillfrågas Gustavsson åter hur det kan komma sig att han kommer ihåg just den här kvällen, den 28 februari och 1 mars 1986.

Kassetten vändes.

Just den här kvällen så hade Gustavsson legat och läst hela natten och hörde sedan på nyheterna vid sextiden på morgonen att statsminister Palme hade blivit mördad. Tidigare på natten hade han ju hört Christer komma hem till lägenheten och gå in där, varefter han hörde liksom mumlande röster från Petterssons bostad. När Pettersson kom hem, så såg Gustavsson aldrig honom, utan han förstod väl mer eller mindre på dörringningen och bankningarna på dörren samt stegen som han hörde utanför på loftet att det var Pettersson som kom. Han menar att Christer går ju mer eller mindre som en elefant, med stora klampande steg.

På fråga om han läst om de här sakerna i massmedia, så uppger Gustavsson att han läst att gärningsmannen skulle ha befunnit sig på klubb i Stockholms City under mordkvällen, samt att han varit bekant med bombmannen. När gärningsmannen kommit hem till sin bostad, det har Gustavsson aldrig läst i tidningen.

På fråga ifall Gustavsson hört om någon av personerna lämnat Christers lägenhet på morgonen den 1 mars -86, så uppger han att han hörde att båda pratade

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avenitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsättningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

1988-12-26 GS

10 I sak

med varann och liksom muhlade hela natten. Han tror därför att det var minst två personer i Petterssons lägenhet på morgonen den 1 mars -86.

Vid niotiden på morgonen den 1 mars -86, såg Gustavsson från sitt köksfönster att Christer och hans kompis lämnade bostaden. Han såg när de passerade på loftgången utanför köksfönstret.

Man vet namnet på personen som var tillsammans med Christer den här morgonen, men säger att han inte vill uppges det.

På fråga hur Christer såg ut runt tiden för mordet på Palme, så säger Gustavsson samtidigt som han spontant pekar på krinsp. Inge Uvemo och säger att idag der han ut som du, med en mustasch. Mustaschen hade Christer odlat för cirka ett till ett och ett halvt år sedan. Dessför innan har Christer aldrig haft mustasch. Dessutom brukade Christer gå klädd i en midjelång blå täckjacka samt jeans. Han har aldrig sett Christer iförd någon huvudbonad.

Cirka en vecka efter mordet, så träffade han åter Christer Pettersson på loftgången utanför lägenheten. Han frågade då Christer ifall han varit och skrivit på de här listorna, varvid Christer sa att han gjort det och att det fanns en himla massa människor på platsen. Christer började sedan gråta och sa någonting liknande: "det var ju förjåkligt att han försvunnit."

Om Christer hade varit ensam vid tillfället för underskriften på de här kondoleanslistorna, det vet inte Gustavsson.

Gustavsson tillfrågas åter, beträffande den colt han tidigare talat om under förhöret och han ombeds försöka erinra sig när det här samtalet kunde ha varit mellan honom och Christer. Gustavsson menar att samtalet säkerligen fördes en tid efter mordet på Palme och i samband med att han Christer och denne sa att han nu var orolig för en razzia, som polisen ska göra snart. Christer menade att han hade colten hemma i sin bostad. Hur Pettersson kunde veta att polisen skulle komma hem och göra razzia i hans bostad, det vet inte Gustavsson.

F. Ja Stig Gustavsson, du har ju varit närvarande hela tiden under förhöret när jag har dikterat in din berättelse här på bandet och jag tänkte fråga dig om du godkänner det här förhöret.

G. Jag godkänner detta samtal, det är fullt och fast vad jag har sagt.

F. Vill du lyssna igenom förhöret?

G. Det behövs inte.

F. Det är riktigt det du har sagt nu?

G. Ja, det är det.

F. Förhöret avslutas klockan 14.25.

Rotebro som ovan

Per Gustavsson/krinsp.